॥ ९॥ यद्यप्येवंतथापिसत्यमेवश्रेयइत्याह सत्यस्येति॥ १०॥ पापिनामपिसत्यमत्याज्यमित्याहसार्धेन अपीति सत्यंशपथं॥ ११॥ अधृतिसमयत्यागं ॥ १२॥ तंपूर्वाधौकंधर्मं नियतिदौर्बन्यंदैव प्रातिकून्यं तदात्वेषामेवसधर्मीरोचते ॥१३॥ रुचोहेत्वंतरमाह नहीति उपसंहरित तस्मादिति अनार्जवेकौटिन्ये ॥१४॥१९॥ मगइव आचरितंत्वेन शटःपरमपिशठंमन्यतेइत्यर्थः॥ १६॥ १७॥ उक्त मायमन्यत्राप्यतिदिशति दातव्यमिति कपणैर्निर्धनैः॥ १८॥ १९॥ सामान्यतोधर्मलक्षणमाह यदन्यैरिति ॥ २०॥ यइति अन्यस्यभार्यायामितिरोषः उपपितर्जारःकंकिवकुमहित त्वस्यैवदुष्टत्वात् **

अभीतःश्वचिरभ्येतिराजद्वारमशंकितः॥ नहिदुश्वरितंकिचिदंतरात्मनिपश्यति॥ ९॥ सत्यस्यवचनंसाधनसत्याद्विद्यतेपरं॥ सत्येनविधृतंसर्वसर्वसत्येत्रति ष्ठितं॥ १०॥ अपिपापरुतोरोद्राःसत्यंरुत्वाप्थक्षथक्॥ अद्रोहमविसंवादंप्रवर्ततेतदाश्रयाः॥ ११॥ तेचेन्मिथोधृतिंकुर्युविनश्येयुरसंश्यं॥ नहर्तव्यंपरध निमितिधर्मःसनातनः॥ १२॥ मन्यंतेबलवंतस्तंदुर्वलैःसंप्रवर्तितं॥ यदानियतिदै।र्बल्यमथैषामेवरोचते ॥ १३॥ नत्यत्यंतंबलवंतोभवंतिसुखिनोपिवा॥ त स्मादनार्जवेबुद्धिर्नकार्यातेकदाचन॥ १४॥ असाधुभ्योस्यनभयंनचौरेभ्योनराजतः॥ अकिंचित्कस्यचित्कुर्वन्निर्भयःशुचिरावसेत्॥ १५॥ सर्वतःशंकते स्तेनोच्छगोत्राममिवेयिवान्॥बहुधाचरितंपापमन्यत्रैवानुपश्यति ॥ १६ ॥ मुदितःश्चिचिरभ्येतिसर्वतोनिर्भयःसदा ॥ नहिदुश्चरितंकिचिदात्मनोन्येषुपश्य ति॥ १७॥ दातव्यमित्ययंधर्मउक्तोभूतिहतेरतैः॥ तंमन्यंतेधनयुताः रूपणैः संप्रवर्तितं ॥ १८॥ यदानियतिकार्पण्यमथैषामेवरोचते॥ नत्यत्यंतंधनवंतोभ वंतिस्रिखिनोपिवा॥ १९॥ यदन्यैविहितंनेच्छेदात्मनःकर्मपूरुषः॥ नतत्परेषुकुर्वीतजानन्नप्रियमात्मनः॥२०॥ योन्यस्यस्यादुपपितःसकंकिंवकुमईति॥ य दन्यस्यततःकुर्यात्रमध्येदितिमेमतिः ॥ २१ ॥ जीवितुंयःखयंचेच्छेकथंसोन्यंत्रघातयेत् ॥ यद्यदालिनचेच्छेततत्परस्यापिचितयेत् ॥ २२॥ अतिरिक्तैःसं विभजेद्धोगैरन्यानिकचनान्॥ एतस्मात्कारणाद्धात्राकुसीदंसंप्रवर्तितं॥ २३॥ यस्मिस्तुदेवाः समयेसंतिष्ठेरंस्तथाभवेत् ॥ अथवालाभसमयेस्थितिर्धर्मेषि शोभना॥ २४॥ सर्वित्रयाभ्युपगतंधर्ममाहुर्मनीषिणः॥पस्पैतंलक्षणोद्देशंधर्माधर्मेयुधिष्ठिर॥ २५॥

यत्यदिअन्यस्यअन्यंततःतस्मिनेवऔपपत्येविषयेकुर्यादृगोचरीकुर्यात्तदानमृष्येदितियोजना अन्यस्येतिद्वितीयार्थेषष्ठी ॥ २१ ॥ अतिरिक्तैःआवश्यकाधिकैर्भौगेर्भोगसाधनैर्धनादिभिः कुसी दंदरध्यर्थंधनप्रयोगःसदीनपोषणार्थमेवकार्योनधनमात्रवरध्यर्थं ॥ २३ ॥ समयेसन्मार्गैसंतिष्ठेरन्संमुखाभवेयुस्तथातन्मार्गाचरणशीलः दमदानद्यापरोभवेदित्यर्थः तत्रदानेविशेषमाह अथवेति धर्मेयज्ञ द्वानादौ ॥ २४ ॥ प्रियेणसाम्नानतुहिंसयाअभ्युपगतंप्राप्तप्रयुपगतं पश्यआलोचय लक्षणोद्देशंलक्षणकीर्तनंएतं यदात्मनःप्रियंतदन्येषुकर्तव्यंयन्ततन्नेत्येवंविषं ॥ २५ ॥